

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ (กลุ่มวินัยและเสริมสร้างระบบคุณธรรม โทร. ๐๒-๖๕๓-๔๔๔๔ ต่อ ๒๑๓๔)

ที่ กษ.๐๖๐๒/..... วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตจัดกิจกรรมตอบแบบสอบถามความรู้.....

เรียน ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ข้อเท็จจริง

๑. สืบเนื่องจากการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ของกรมปศุสัตว์ ได้รับผลคะแนนการประเมิน ๘๕.๔๗ คะแนนผ่านเกณฑ์ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยสรุปผลคะแนนได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑ คะแนนตามตัวชี้วัด

อันดับ	ตัวชี้วัด	คะแนน	เครื่องมือ
๑	การเปิดเผยข้อมูล	๑๐๐.๐๐	OIT
๒	การป้องกันการทุจริต	๑๐๐.๐๐	OIT
๓	การปฏิบัติหน้าที่	๘๖.๕๐	IIT
๔	คุณภาพการดำเนินงาน	๘๓.๐๒	EIT
๕	การใช้อำนาจ	๗๘.๗๓	IIT
๖	การแก้ไขปัญหาการทุจริต	๗๓.๑๑	IIT
๗	การใช้ทรัพย์สินของทางราชการ	๗๓.๐๗	IIT
๘	ประสิทธิภาพการสื่อสาร	๗๑.๗๐	EIT
๙	การใช้งบประมาณ	๗๑.๐๖	IIT
๑๐	การปรับปรุงการทำงาน	๗๐.๕๔	EIT

ตารางที่ ๒ คะแนนในรอบการประเมินแต่ละปีที่ผ่านมา

ปีงบประมาณ	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
คะแนน	๗๘.๑๙	๘๔.๔๗	๘๖.๔๑	๘๕.๔๗

ซึ่งเมื่อตรวจสอบจากผลคะแนนในแต่ละด้านตามตารางที่ ๑ แล้วพบว่า ตัวชี้วัดที่ส่งผลให้กรมปศุสัตว์ได้รับผลคะแนนการประเมินน้อยลงกว่าปีที่ผ่านมาตามตารางที่ ๒ นั้น มาจากเครื่องมือวัดความรู้ของบุคคลภายนอก (EIT) และภายใน (IIT) ซึ่งเป็นการประเมินความรู้ มุมมองและทัศนคติต่อความมีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของกรมปศุสัตว์ ตามตัวชี้วัดและข้อคำถามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด สำหรับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ITA ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ นั้น กลุ่มวินัยและเสริมสร้างระบบคุณธรรม ได้ประสานกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ทราบว่า สำนักงาน ป.ป.ช. จะดำเนินการแจ้งกรอบการประเมินให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เข้ารับการประเมินทราบภายในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๒

๒. กองการเจ้าหน้าที่ ได้จัดประชุมชี้แจงแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาบุคลากรผ่านตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จในการพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชา” โดยเจ้าหน้าที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้แก่ นักทรัพยากรบุคคล/นักวิเคราะห์นโยบายและแผน และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าว

ข้อพิจารณา...

ข้อพิจารณา

กลุ่มวินัยและเสริมสร้างระบบคุณธรรม พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ประกอบกับกรมปศุสัตว์ได้อนุมัติให้กองการเจ้าหน้าที่ ดำเนินกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้การป้องกันการกระทำผิดวินัยและการต่อต้านการทุจริต เพื่อให้สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) และแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างค่านิยมการรักษาวินัยและการต่อต้านการทุจริต กลยุทธ์ที่ ๑.๑ เสริมสร้างการรักษาวินัย ความพอเพียงและการต่อต้านการทุจริตแก่บุคลากรทุกระดับ ดังนั้น จึงเห็นควรดำเนินการ ดังนี้

๑. ดำเนินกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ การป้องกันการกระทำผิดวินัยและการต่อต้านการทุจริตให้กับเจ้าหน้าที่ผู้เข้าร่วมประชุม โดยจัดกิจกรรมตอบคำถามเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันการทุจริต (เกมส์ Kahoot) เพื่อสร้างความรับรู้เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม วินัยและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒. ให้เจ้าหน้าที่ผู้เข้าร่วมประชุมตอบแบบสำรวจความรู้เรื่องคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการศึกษา วิเคราะห์และกำหนดแนวทางดำเนินการเพื่อยกระดับคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

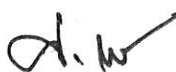
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหากเห็นชอบขอได้โปรดอนุญาตให้ดำเนินการตามข้อพิจารณา

๑ และ ๒

(นายอัศวพงษ์ อินทรศักดิ์)
อธิการบดี

(นายณฐา แก้วอุดมวิษระ)
อธิการชำนาญการพิเศษ

อนุญาต

(นายเศรษฐเกียรติ กระจ่างวงษ์)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
๒๒ พ.ค. ๖๓

คำสั่งกรมปศุสัตว์
ที่ ๑๐๖๕/๒๕๖๐

เรื่อง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์

ตามคำสั่งกรมปศุสัตว์ที่ ๔๕๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการส่งเสริมคุณธรรมและการต่อต้านการทุจริตของกรมปศุสัตว์ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งกรมปศุสัตว์ที่ ๔๕๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐

๒. ให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ โดยมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

(๑) รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย ทำหน้าที่หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์

(๒) ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ ทำหน้าที่รองหัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์

(๓) นิติกร กลุ่มวินัยและเสริมสร้างระบบคุณธรรม กองการเจ้าหน้าที่ ทำหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์

๓. ให้ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ มีอำนาจหน้าที่

(๑) เสนอแนะแนวทางหรือมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรม การป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งจัดทำแผนด้านการส่งเสริมคุณธรรมและแผนด้านการต่อต้านการทุจริตให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) ประสานงาน เร่งรัด และกำกับหน่วยงานให้ดำเนินการตามแผนด้านการส่งเสริมคุณธรรมและแผนด้านการต่อต้านการทุจริต รวมทั้งประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการด้านการส่งเสริมคุณธรรมและด้านการต่อต้านการทุจริต

(๓) รับข้อร้องเรียนเรื่องทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่และส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน

ภาครัฐ

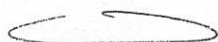
(๓.๕) ติดตาม...

(๕) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานการส่งเสริมคุณธรรมและการต่อต้าน
การทุจริต

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานในกรมปศุสัตว์หรือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายอภัย สุทธิสังข์)

อธิบดีกรมปศุสัตว์

เอกสารประกอบกิจกรรม
เสริมสร้างความรู้ด้านการป้องกันการทุจริต
ครั้งที่ ๒

คำนำ

การทุจริตคอร์รัปชัน เป็นปัญหาหนึ่งที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การเมือง สังคม อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือของประเทศ ซึ่งปัญหาและผลกระทบดังกล่าว ทำให้ภาครัฐต้องดำเนินการหรือหาวิธีการ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยมีวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” (Zero Tolerance & Clean Thailand) เพื่อสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านการทุจริตและปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล และเพื่อใช้เป็นแผนและกรอบแนวทาง การดำเนินงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ

กรมปศุสัตว์ โดยศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ ในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตของกรมปศุสัตว์ มีการดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๓ ซึ่งอยู่ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม กลยุทธ์ที่ ๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต แผนงานพัฒนามาตรการเชิงรุก เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการทุจริตในแต่ละระดับ จึงได้จัดทำกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านการป้องกันการทุจริต เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความระมัดระวังในการดำเนินการให้มีความโปร่งใสมากขึ้น รับทราบถึงบทลงโทษ หรือผลที่จะได้รับจากการทุจริต อีกทั้งสามารถนำไปเผยแพร่และยึดถือปฏิบัติในการปฏิบัติงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นการป้องกันการทุจริตเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์
พฤษภาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	๑
ส่วนที่ ๒ กรณีตัวอย่างการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๘
ส่วนที่ ๓ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๑๖
ส่วนที่ ๔ การรายงานผลการเผยแพร่ความรู้	๑๗
ภาคผนวก	

ส่วนที่ ๑

ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“การทุจริต คอร์รัปชัน” เป็นปัญหาสำคัญที่สังคมให้ความสนใจเป็นพิเศษในยุคปัจจุบัน แม้ทุกภาคส่วนจะให้ความร่วมมือกันแก้ไขตลอดมา แต่เนื่องจากพฤติกรรมในทางทุจริตคอร์รัปชันสามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบทั้งมีความแยบยลและสลับซับซ้อน ทำให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นมีอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการถือว่าเป็นภัยร้ายแรงของสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาของประเทศ หลายภาคส่วนจึงได้แสวงหา มาตรการเพื่อการป้องกันและปราบปรามอย่างเข้มงวด เช่น การลงโทษทางวินัย การดำเนินคดีอาญา เป็นต้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “ทุจริต” หมายถึง ประพฤติชั่ว ประพฤติไม่ดี ไม่ซื่อตรง โกง คดโกง ฉ้อโกง โดยใช้อุบายหรือเล่ห์เหลี่ยมหลอกลวงเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

ประมวลกฎหมายอาญา ได้ให้ความหมายของคำว่า “โดยทุจริต” มาตรา ๑ (๑) หมายถึง “เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น”

คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๔ หมายถึง “การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น”

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ช.) ได้นิยามความหมายของคำว่า “การทุจริตในวงราชการ” หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติการอย่างใดในตำแหน่งหรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวโดยมิชอบ หรือใช้สิทธิความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ส่วนการประพฤติมิชอบนั้น หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติการอย่างใดในตำแหน่ง หรือใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน หรือคำสั่งไม่ว่าการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ นั้น จะเป็นการทุจริตด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ให้รวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

การทุจริตเป็นปัญหาที่ซับซ้อนยากต่อการจัดการและเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน การทุจริตเกิดขึ้นทั้งในภาครัฐและเอกชน หรือแม้กระทั่งในองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรหรือองค์กรเพื่อการกุศล ซึ่งการทุจริตเป็นปัญหาแรก ๆ ที่ควรให้ความสำคัญในวาระของการพัฒนาประเทศของทุกประเทศ เพราะการทุจริตส่งผลกระทบต่ออย่างมากกับการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา อีกทั้ง การทุจริตเป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังขัดขวางการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ให้ก้าวไปสู่รัฐสมัยใหม่และเป็นปัญหาที่ควรจะต้องรีบแก้ไขโดยเร็วที่สุด

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงวิธีคิด (Paradigm Shift) จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากต่อการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริต โดยการเปลี่ยนแปลงวิธีคิดดังกล่าว คือการคิดให้สามารถแยกแยะระหว่างประโยชน์ส่วนตัวออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเกิดกับทุกคนในสังคมการกระทำใดเป็นการ

กระทำที่อาจเกิดการทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติเป็นอันดับแรกก่อนเสมอ

ผลประโยชน์ส่วนตน (private interest) หมายถึง สิ่งใดๆที่มีผลต่อบุคคล/กลุ่มไม่ว่าในทางบวกหรือลบ “ผลประโยชน์ส่วนตน” ไม่ได้ครอบคลุมเพียงผลประโยชน์ด้านการงานหรือธุรกิจของเจ้าหน้าที่ แต่รวมถึงคนที่ติดต่อสัมพันธ์ด้วย เช่น เพื่อน ญาติคู่แข่ง ศัตรูเมื่อใดเจ้าหน้าที่ประสงค์จะให้คนเหล่านี้ได้หรือเสียประโยชน์เมื่อนั้นก็ถือว่ามีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนตนมาเกี่ยวข้อง ผลประโยชน์ส่วนตนมี ๒ ประเภท ได้แก่ ผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับเงิน (pecuniary) และที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (non-pecuniary)

- ผลประโยชน์ส่วนตนที่เกี่ยวข้องกับเงิน ไม่ได้เกี่ยวกับการได้มาซึ่งเงินทองเท่านั้นแต่ยังเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประโยชน์หรือปกป้องการสูญเสียของสิ่งที่มีอยู่แล้ว เช่น ที่ดิน หุ่น ตำแหน่งในบริษัทที่รับงานจากหน่วยงาน รวมถึงการได้มาซึ่งผลประโยชน์อื่นๆที่ไม่ได้อยู่ในรูปตัวเงิน เช่น สัมปทาน ส่วนลด ของขวัญหรือของที่แสดงน้ำใจไมตรีอื่นๆ

- ผลประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับเงิน เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลครอบครัวหรือกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรมอื่นๆ เช่น สถาบันการศึกษา สมาคม ลัทธิแนวคิด ฯลฯ มักอยู่ในรูปความลำเอียง อคติ เลือกที่รักมักที่ชังและมีข้อสังเกตว่าแม้แต่ความเชื่อ ความคิดเห็นส่วนตัว ก็จัดอยู่ในประเภทนี้

ผลประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) หมายถึง ประโยชน์ของชุมชนโดยรวม ไม่ใช่ผลรวมของผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคลและไม่ใช่ผลประโยชน์ของกลุ่มคน การระบุผลประโยชน์สาธารณะไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ในเบื้องต้นเจ้าหน้าที่ภาครัฐสามารถให้ความสำคัญอันดับต้น ๆ ได้แก่

- ทำงานตามหน้าที่อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ
- ทำงานตามหน้าที่ตามกรอบและมาตรฐานทางจริยธรรม
- ระบุผลประโยชน์ทับซ้อนที่ตนเองมีหรืออาจจะมีและจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ให้ความสำคัญอันดับต้นแก่ผลประโยชน์สาธารณะมีความคาดหวังว่าเจ้าหน้าที่ต้องจำกัดขอบเขตที่ประโยชน์ส่วนตนจะมีผลต่อความเป็นกลางในการทำหน้าที่
- หลีกเลี่ยงการตัดสินใจหรือการทำหน้าที่ที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- หลีกเลี่ยงการกระทำ/กิจกรรมส่วนตนที่อาจทำให้คนเห็นว่าได้ประโยชน์จากข้อมูลภายใน
- หลีกเลี่ยงการใช้ตำแหน่งหน้าที่หรือทรัพยากรของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- ป้องกันข้อครหาว่าได้รับผลประโยชน์ที่ไม่สมควรจากการใช้อำนาจหน้าที่
- ไม่ใช่ประโยชน์จากตำแหน่งหรือข้อมูลภายในที่ได้ขณะอยู่ในตำแหน่งขณะที่ไปหาตำแหน่งงานใหม่

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งถือเป็นความผิดเชิงจริยธรรมและเป็นความผิดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การทุจริต

ฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงวิธีคิด ให้สามารถแยกแยะระหว่างประโยชน์ส่วนตัวออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้ จึงสิ่งจำเป็นที่จะต้องเกิดกับทุกคนในสังคม เพื่อลดการกระทำใด ซึ่งเป็นการกระทำที่อาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน อันนำมาสู่ปัญหาการทุจริต

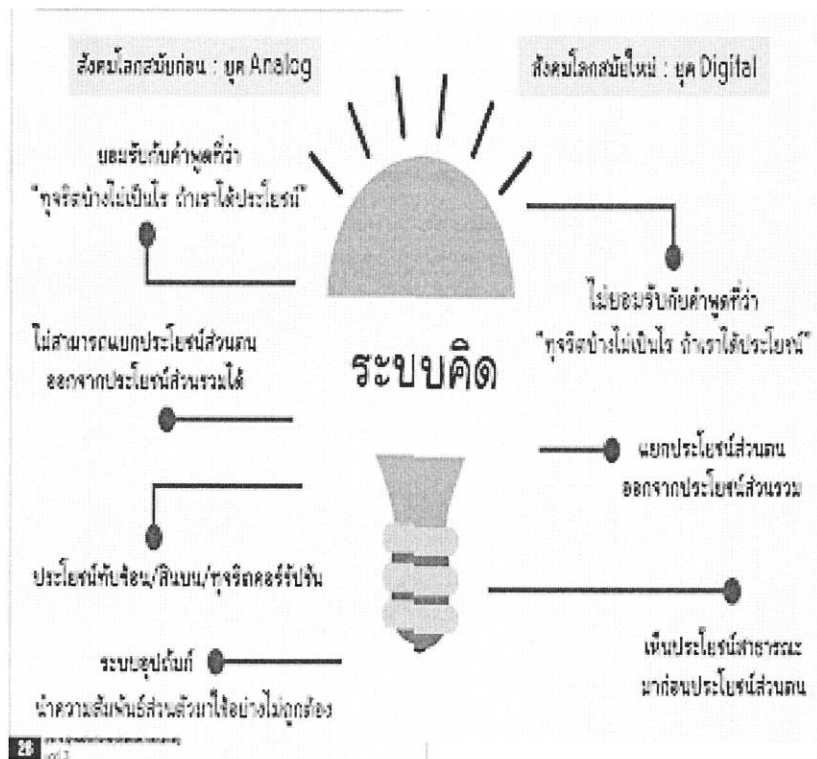

แนวทางการแก้ปัญหาการทุจริตอย่างยิ่งยวดต้องเริ่มต้นแก้ไขที่ตัวบุคคลโดยปรับระบบการคิดของคนในสังคมให้ได้ว่าเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตัวเรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม ต้องแยกออกจากกันให้ได้เป็นอย่างดี ไม่นำมาปะปนกัน ไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องเหนือกว่าประโยชน์ส่วนรวม กรณีเกิดผลประโยชน์ขัดกันต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว โดยนำระบบคิดฐาน ๑๐ และระบบคิดฐาน ๒ มาประยุกต์ใช้

ระบบคิดฐาน ๑๐ คือการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่สามารถแยกแยะเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้ นำประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกัน นำบุคคลากรหรือทรัพย์สินของราชการมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือคอยแสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ระบบคิดฐาน ๒ คือการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีระบบการคิดที่สามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกัน แยกออกได้ว่าสิ่งไหนถูก สิ่งไหนผิด สิ่งไหนที่สามารถทำได้ สิ่งไหนไม่สามารถทำได้ ไม่เบียดบังราชการ ไม่แสวงหาประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ระบบคิด ฐานสิบ Analog กับ ระบบคิด ฐานสอง Digital

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี เป็นยุทธศาสตร์ที่ยึดวัตถุประสงค์หลักแห่งชาติเป็นแม่บทหลัก เพื่อเป็นกรอบ การกำหนดนโยบาย ทิศทางการพัฒนา การลงทุนของภาคเอกชนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติ การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดสรรงบประมาณ ฯลฯ ดังนั้น ทิศทางด้าน การป้องกัน และปราบปรามการทุจริต การสร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดินของหน่วยงาน ภาครัฐ ทุกหน่วยงานจะถูก กำหนดจากยุทธศาสตร์ชาติ (วิสัยทัศน์ประเทศระยะ ๒๐ ปี) และยุทธศาสตร์การ พัฒนาระยะ ๕ ปี เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองต่อการ บรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ เศรษฐกิจโดยมีกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ดังนี้

๑. ด้านความมั่นคง

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข
- (๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่น ในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคง ชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพ ความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกร รายย่อย สู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะ ผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพ แรงงาน และพัฒนา SMEs สู่สากล
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน และพัฒนาระบบ เมือง ศูนย์กลางความเจริญ
- (๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ และการวิจัย และพัฒนา
- (๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริม ให้ไทยเป็นฐานของการประกอบ ธุรกิจ ฯลฯ

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (๓) ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและ ความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) จัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ อุทกภัย อย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงาน ภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนา บุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (๖) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๗) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๘) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)

พันธกิจ

สร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วนแบบบูรณาการ และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ ให้มีมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) สูงกว่าร้อยละ ๕๐

วัตถุประสงค์หลัก

- ๑) สังคมมีพฤติกรรมร่วมต้านการทุจริตในวงกว้าง
- ๒) เกิดวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) มุ่งต้านการทุจริตในทุกภาคส่วน
- ๓) การทุจริตถูกยับยั้งอย่างเท่าทันด้วยนวัตกรรมกลไกป้องกันการทุจริต และระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ๔) การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมาย มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน
- ๕) ดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทยมีค่าคะแนนในระดับ ที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์หลัก

มีความครอบคลุมกระบวนการดำเนินงานด้านการป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ “ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ “ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ “ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย”

นโยบายด้านการบริหารราชการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

นายกรัฐมนตรีมีนโยบายด้านการบริหารราชการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการกำหนดแผนและดำเนินการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์ชาติ

การดำเนินงานของกรมปศุสัตว์

จากยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายด้านการบริหารราชการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าว กรมปศุสัตว์ ได้มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยได้มีการกำหนดแผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม กลยุทธ์ที่ ๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพระบบงานป้องกันการทุจริตและปราบปรามการทุจริต แผนงานพัฒนามาตรการเชิงรุกที่สามารถแก้ไขปัญหาการทุจริตในแต่ละระดับ และมีการขับเคลื่อนนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คำสั่ง ที่ ๙๗๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และมีมติให้กรมในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดตั้งหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบงานด้านป้องกันและต่อต้านการทุจริตประพฤตมิชอบตามความเหมาะสม เพื่อดำเนินการตามมติ/ข้อสั่งการ ภายใต้อำนาจป้องกันและปราบปรามการทุจริตกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ศปท.กษ.) และกรมปศุสัตว์ได้มีคำสั่งที่ ๑๐๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๐ เรื่อง จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ และคำสั่ง ที่ ๑๙๘/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๑ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กรมปศุสัตว์ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. นายสมชวน รัตนมังคลานนท์ รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ หัวหน้า ศปท. กรมปศุสัตว์
๒. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ รองหัวหน้า ศปท. กรมปศุสัตว์
๓. ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย ผู้ปฏิบัติงานศูนย์ ศปท.กรมปศุสัตว์
๔. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ปฏิบัติงานศูนย์ ศปท.กรมปศุสัตว์
๕. เลขานุการกรม ผู้ปฏิบัติงานศูนย์ ศปท.กรมปศุสัตว์
๖. หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบและบริหาร ผู้ปฏิบัติงานศูนย์ ศปท.กรมปศุสัตว์
๗. นิติกรกลุ่มวินัยและเสริมสร้างระบบคุณธรรม ฝ่ายเลขานุการ/ผู้ประสานงาน ศูนย์ ศปท.กรมปศุสัตว์

วิสัยทัศน์

กรมปศุสัตว์ ใสสะอาดต้านทุจริตร้อยเปอร์เซ็นต์

อำนาจหน้าที่

๑. เสนอแนะแนวทาง มาตรการและจัดทำแผนเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
๒. ประสานงาน เร่งรัด และกำกับหน่วยงานให้ดำเนินการตามแผน
๓. รับข้อร้องเรียนเรื่องทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่และส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. ดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมความและโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของภาครัฐ (ITA)
๕. ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานการส่งเสริมคุณธรรมและการต่อต้านการทุจริต

ส่วนที่ ๒

กรณีตัวอย่างการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน กับประโยชน์ส่วนรวมและการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ตัวอย่างการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมในรูปแบบต่างๆ

๑. การรับผลประโยชน์ต่างๆ

๑.๑ นายสุจริต ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ได้เดินทางไปปฏิบัติราชการในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ซึ่งในวันดังกล่าว นายรวย นายก อบต. แห่งหนึ่งได้มอบางข้างจำนวนหนึ่งคู่ให้แก่ นายสุจริต เพื่อเป็นของที่ระลึก

๑.๒ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญจากผู้บริหารของบริษัทเอกชน เพื่อช่วยให้บริษัทเอกชนรายนั้นชนะการประมูลรับงานโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ

๑.๓ การที่บริษัทแห่งหนึ่งให้ของขวัญเป็นทองคำมูลค่ามากกว่า ๑๐ บาท แก่เจ้าหน้าที่ในปีที่ผ่านมา และปีนี้เจ้าหน้าที่เร่งรัดคืนภาษีให้กับบริษัทนั้นเป็นกรณีพิเศษ โดยลัดคิวให้ก่อนบริษัทอื่นๆ เพราะคาดว่าจะได้รับของขวัญอีก

๑.๔ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไปเป็นคณะกรรมการของบริษัทเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจและได้รับความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ จากบริษัทเหล่านั้น ซึ่งมีผลต่อการให้คำวินิจฉัยหรือข้อเสนอแนะที่เป็นธรรมหรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทผู้ให้สิน

๑.๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับชุดไม้กอล์ฟจากผู้บริหารของบริษัทเอกชน เมื่อต้องทำงานที่เกี่ยวข้องกับบริษัทเอกชนแห่งนั้นก็ช่วยเหลือให้บริษัทนั้นได้รับสัมปทาน เนื่องจากรู้สึกว่าการตอบแทนที่เคยได้รับของขวัญมา

๒. การทำธุรกิจกับตนเองหรือเป็นคู่สัญญา

๒.๑ การที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาให้หน่วยงานต้นสังกัดซื้อคอมพิวเตอร์สำนักงานจากบริษัทของครอบครัวตนเอง หรือบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่

๒.๒ ผู้บริหารหน่วยงานทำสัญญาเช่ารถไปสัมมนาและดูงานกับบริษัท ซึ่งเป็นของเจ้าหน้าที่หรือบริษัทที่ผู้บริหารมีหุ้นส่วนอยู่

๒.๓ ผู้บริหารของหน่วยงานทำสัญญาจ้างบริษัทที่ภรรยาของตนเองเป็นเจ้าของมาเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน

๒.๔ ผู้บริหารของหน่วยงาน ทำสัญญาให้หน่วยงานจัดซื้อที่ดินของตนเองในการสร้างสำนักงานแห่งใหม่

๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ

๓.๑ การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรด้านเวชภัณฑ์และสุขภาพออกจากราชการไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา

๓.๒ การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วใช้อิทธิพลที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานรัฐรับเป็นที่ปรึกษาให้บริษัทเอกชนที่ตนเคยติดต่อประสานงาน โดยอ้างว่าจะได้ติดต่อกับหน่วยงานรัฐได้อย่างราบรื่น

๓.๓ การว่าจ้างเจ้าหน้าที่ผู้เกษียณมาทำงานในตำแหน่งเดิมที่หน่วยงานเดิมโดยไม่คุ้มค่ากับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

๔. การทำงานพิเศษ

๔.๑ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ เพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นมีความน่าเชื่อถือมากกว่าบริษัทคู่แข่ง

๔.๒ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่แต่เอาเวลาไปปฏิบัติงานพิเศษอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน

๔.๓ การที่ผู้ตรวจสอบบัญชีภาครัฐรับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ

๕. การรู้ข้อมูลภายใน

๕.๑ นายช่าง ๕ แผนกชุมสายโทรศัพท์เคลื่อนที่ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ได้นำข้อมูลเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ ๔๗๐ MHz และระบบปลดบล็อกไปขายให้แก่ผู้อื่น จำนวน ๔๐ หมายเลข เพื่อนำไปปรับจูนเข้ากับโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่นำไปใช้รับจ้างให้บริการโทรศัพท์แก่บุคคลทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และ มาตรา ๑๖๔ และมีความผิดวินัย ข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๔๔ และ ๔๖

๕.๒ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบข้อมูลโครงการตัดถนนเข้าหมู่บ้าน จึงบอกให้ญาติพี่น้องไปซื้อที่ดินบริเวณโครงการดังกล่าว เพื่อขายให้กับราชการในราคาที่สูงขึ้น

๕.๓ การที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการข่ายโทรคมนาคมทราบมาตรฐานวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวางโครงข่ายโทรคมนาคม แล้วแจ้งข้อมูลให้กับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จัก เพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล

๕.๔ เจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ทำให้ฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ

๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

๖.๑ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีหน้าที่ซบถยนต์ของส่วนราชการ นำน้ำมันในรถยนต์ไปขาย และนำเงินมาไว้ใช้จ่ายส่วนตัวทำให้ส่วนราชการต้องเสียงบประมาณ เพื่อซื้อน้ำมันรถมากกว่าที่ควรจะเป็น พฤติกรรมดังกล่าวถือเป็นการทุจริต เป็นการเบียดบังผลประโยชน์ของส่วนรวมเพื่อประโยชน์ของตนเอง และมีความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา

๖.๒ การที่เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถราชการหรือการเบิกจ่าย ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงนำรถยนต์ของส่วนราชการไปใช้ในกิจธุระส่วนตัว

๖.๓ การที่เจ้าหน้าที่รัฐนำวัสดุครุภัณฑ์ของหน่วยงานมาใช้ที่บ้านหรือใช้โทรศัพท์ของหน่วยงานติดต่อกิจธุระส่วนตัวหรือนำรถส่วนตัวมาล้างที่หน่วยงาน

๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง

๗.๑ การที่นักการเมืองในจังหวัด ขอเพิ่มงบประมาณเพื่อนำโครงการตัดถนน สร้างสะพานลงในจังหวัดโดยใช้ชื่อหรือนามสกุลของตนเองเป็นชื่อสะพาน

๗.๒ การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง

๘. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐอื่น

๘.๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะผู้บริหาร เข้าแทรกแซงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบ และกฎหมายหรือฝ่าฝืนจริยธรรม

๘.๒ นายเอ เป็นหัวหน้าส่วนราชการแห่งหนึ่งในจังหวัด รู้จักสนิทสนมกับ นายบี หัวหน้าส่วนราชการอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดเดียวกัน นายเอ จึงใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวฝากลูกชาย คือ นายซี เข้ารับราชการภายใต้สังกัดของนาย บี

๙. การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมประเภทอื่นๆ

๙.๑ การเดินทางไปราชการต่างจังหวัดโดยไม่คำนึงถึงจำนวนคน จำนวนงานและจำนวนวันอย่างเหมาะสม อาทิ เดินทางไปราชการจำนวน ๑๐ วัน แต่ใช้เวลาในการทำงานจริงเพียง ๖ วัน โดยอีก ๔ วันเป็นการเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ

๙.๒ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่ใช้เวลาในราชการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เนื่องจากต้องการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เพราะสามารถเบิกเงินงบประมาณค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการได้

๙.๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยมีได้อยู่ปฏิบัติงานในช่วงเวลานั้นอย่างแท้จริง แต่กลับใช้เวลาดังกล่าวปฏิบัติกิจธุระส่วนตัว

กรณีตัวอย่างการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑. ข้าราชการ “คืนเงิน” ที่ “เรียกรับ” ไปแล้ว ความผิดสำเร็จไม่ใช่เหตุผลหย่อนโทษ

ข้อพิพาทในคดีนี้ เป็นเรื่องของข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุเป็นลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ ถูกร้องเรียน (โดยผู้ถูกเรียกรับเงิน) ว่าก่อนและหลังการสอบได้เรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบ (รวมทั้งผู้ร้องเรียน) และได้ให้ข้อสอบและบอกคำตอบข้อสอบให้แก่ผู้สมัครสอบคัดเลือกหลายราย พยานหลักฐานจากการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย ฟังได้ว่า ข้าราชการผู้นี้มีพฤติการณ์ตามที่ถูกร้องเรียน ผู้มีอำนาจจึงมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ข้าราชการดังกล่าว (ผู้ฟ้องคดี) เห็นว่า คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครองขอให้มีการพิพากษาเพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการ โดยกล่าว อ้างว่า ไม่ได้มีเจตนาในการเรียกรับเงิน เพียงแต่เป็นการพูดล้อเล่น ทั้งเป็นเงินจำนวนเล็กน้อยเพียง ๕,๐๐๐ บาท และในห้องสอบมีกรรมการหลายคนจึงไม่สามารถบอกคำตอบข้อสอบได้ นอกจากนี้ได้โอนเงินคืนแล้วแต่เพื่อชำระหนี้

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัย ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและได้รับแต่งตั้งให้เป็นการสอบคัดเลือกฯ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ดำเนินการสอบคัดเลือก โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และเมื่อพิจารณาจากถ้อยคำพยานจากการสอบสวนทางวินัย พยานทุกคนล้วนเป็นประจักษ์พยาน ซึ่งเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ด้วยตนเองและให้การสอดคล้องต้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีเรียกรับเงินจากผู้สมัครสอบและนำแบบคำถามไปให้ผู้เข้าสอบและบอกคำตอบข้อสอบก่อนเข้าห้องสอบและในขณะที่สอบเมื่อพยานไม่มีเหตุโกรธแค้นหรือโกรธเคืองกันมาก่อน ไม่ปรากฏว่าถูกบังคับขู่脅เพื่อให้ถ้อยคำปรักปรำผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีให้การขัดแย้งกันเกี่ยวกับเหตุผลของการโอนเงินคืนว่าเป็นการจ่ายเพื่อเป็นค่าน้ำมันจึงไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ พฤติการณ์จึงเป็นการกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้ ศาลปกครองสูงสุดยังได้วางหลักการสำคัญเพื่อเป็นแนวทางประกอบการใช้ดุลพินิจไว้ว่า (๑) แม้ข้าราชการที่เรียกรับเงินจะคืนเงินให้แก่ผู้ถูกเรียกรับเงินแล้วก็ไม่เป็นเหตุอันควรลดหย่อนโทษ เพราะการกระทำได้เสร็จสิ้นเป็นความผิดแล้ว (๒) การเรียกรับเงินไม่จำเป็นว่าจะเกิดขึ้นก่อนสอบ แต่อาจเกิดขึ้นหลังการสอบแต่ก่อนที่จะมีการประกาศรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้ (๓) จำนวนเงินจะมากหรือน้อยก็ถือเป็นการกระทำโดยทุจริต (๔) ตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการผู้เรียกรับเงินมิใช่ข้อสาระสำคัญ คดีนี้จึงถือเป็นบรรทัดฐานให้ข้าราชการทุกคนจะต้องรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเอง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งประชาชนผู้ที่ติดต่อราชการไม่ว่าด้วยเรื่องใด จะต้องไม่สนับสนุนให้ข้าราชการกระทำผิดวินัยด้วยการให้ผลประโยชน์ใด ๆ โดยมิชอบด้วยเช่นกัน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๗๓/๒๕๖๑)

๒. ทุจริตสวมบัตรประชาชน ผิดวินัยร้ายแรง โทษไล่ออกจากราชการ

ข้อเท็จจริง ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับรายงานจากนายอำเภอ ตรวจพบข้อมูลที่น่าเชื่อว่ามีกรทุจริตสวมตัวทำบัตรประชาชนจำนวน ๓ ราย เฉพาะรายนางสาว ส. เป็นการขอมีบัตรกรณีบัตรแรก ขณะมีอายุ ๓๑ ปีก่อนทำบัตรมีการแก้ไขชื่อ จากชื่อเดิม ด.ญ.ตะโพ เป็นนางสาว ส. และเพิ่มสกุล เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยใช้รหัสผ่านของปลัดอำเภอ (สมมุติชื่อ นาย ก.) เข้าไปแก้ไข แต่ไม่พบหลักฐานการเปลี่ยนชื่อตัวหรือตั้งชื่อสกุลใหม่ถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนในวันเดียวกัน และแบบคำขอมมีบัตร (แบบ บ.ป. ๑)

อนุมัติโดยนาย ก. และไม่มีผู้ใดรู้จักนางสาว ส. จากนั้น คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สอบสวนพบว่ามี การทุจริตสวมตัวทำบัตรประจำตัวประชาชนทั้งสามรายจริง จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ก. ผลการสอบวินัยฯ สรุปว่า นาย ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตและจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงในที่สุด ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มี คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัย ดังนี้ เมื่อข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับคำขอ และดำเนินการต่าง ๆ รวมทั้งอนุญาตทั้งในกรณีคำร้องขอแก้ไขชื่อ-สกุล ของด.ญ.โพ ไม่มีชื่อสกุล เป็นนางสาว ส. และกรณีนางสาว ส. ยื่นคำขอมิบัตรครั้งแรก โดยมีบันทึกว่าผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้รับรอง แต่ไม่ปรากฏลายมือชื่อของผู้ใหญ่บ้าน และต่อมาผู้ใหญ่บ้านได้ให้การว่าไม่เคยรับรอง ไม่เคยรู้จักหรือพบเห็นผู้ยื่น คำขอ ในหมู่บ้าน ทั้งยังไม่มีใบสูติบัตรหรือเอกสารหลักฐานอื่นแนบติดคำร้องเพื่อประกอบการพิจารณา และเมื่อเปรียบเทียบลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีในแบบคำขอมิบัตร(แบบ บ.ป. ๑) ฉบับอื่น ๆ รวมทั้งบุคคลที่เคย ปฏิบัติงานร่วมกับผู้ฟ้องคดีต่างให้ถ้อยคำว่า ลายมือชื่อในแบบคำขอมิบัตรรายนางสาว ส. เป็นของผู้ฟ้องคดีจริง นอกจากนี้ แบบคำขอมิบัตร (บ.ป. ๑) ซึ่งเป็นเอกสารที่ใช้เฉพาะเจ้าหน้าที่ในงานบัตรประจำตัวประชาชนมิใช่ เอกสารทั่วไปที่บุคคลใด ๆ ก็สามารถเข้าถึงได้ เมื่อปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีลงในแบบ ย่อมทำให้วิญญาณ โดยทั่วไป เชื่อว่าเป็นลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี และแม้ผลการพิสูจน์ลายมือชื่อยังไม่อาจลงความเห็นให้ เป็นหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใดได้ก็ตาม แต่ไม่ได้หมายความว่า เป็นลายมือชื่อปลอมตามที่กล่าวอ้าง และไม่ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รายงานหรือโต้แย้งต่อหัวหน้าฝ่ายทะเบียนว่ามีบุคคลอื่นปลอมลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าเป็นผู้แจ้งหรือบอกรหัสของตนเองให้บุคคลอื่น ๆ ใช้งานผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบ ในกรณีที่มีบุคคลอื่นนำรหัสของตนไปใช้ในการกระทำความผิดตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำ ทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๓๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบ กฎหมาย เป็นเหตุให้บุคคลซึ่งไม่ทราบ ชื่อ-สกุล และสัญชาติได้ไปซึ่งบัตรประจำตัวประชาชน ย่อมทำให้เกิดความเสียหายแก่ระบบทางทะเบียนราษฎร และเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศชาติ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พ. ๑๗/๒๕๖๐)

คดีนี้เป็นอุทธรณ์ที่ดี สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่าจะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใดหรือ หน่วยงานของรัฐแห่งใดโดยต้องปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อคุ้มครองป้องกันและรักษาประโยชน์ ของราชการ การอาศัยโอกาสที่ตนมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่โดยฝ่าฝืน ต่อกฎหมาย ระเบียบที่กำหนดแนวปฏิบัติไว้ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ไปซึ่งประโยชน์ที่มิควรได้ หรือจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง นอกจากจะเป็นการทำลายอนาคตทาง ราชการของตนเองแล้วหากหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของประชาชนชาวไทย ฟังได้รับความคุ้มครองจากรัฐเป็นการเฉพาะ การช่วยเหลือหรือดำเนินการเพื่อให้บุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับ ประโยชน์หรือได้รับความคุ้มครองเฉกเช่นเดียวกับประชาชนชาวไทย ไม่เพียงแต่จะกระทบต่อความไว้วางใจ ต่อระบบราชการเท่านั้น แต่ยังเป็นการ “ทำลายความมั่นคงของชาติไทย” อีกด้วย

๓. เจ้าหน้าที่นำเงินราชการพักในบัญชีส่วนตัวผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อเท็จจริง ในคดีนี้คือผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนักวิชาการ การเงินและการบัญชีระดับ ๖ ในสำนักวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เบิกเงินจากบัญชีเงินฝากกองทุน

มหาวิทยาลัยจากธนาคาร จำนวน ๒๓๖,๙๗๖ บาท เพื่อจ่ายให้กับนักวิจัยสองราย คือ ดร. ส. จำนวน ๑๓๖,๙๗๖ บาท และรองศาสตราจารย์ ภ. จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้จ่ายตามโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัย เมื่อผู้ผูกฟองคัตที่ ๑ (อธิการบดีมหาวิทยาลัย) อนุมัติให้จ่ายเงินและผู้ผูกคัตเบิกเงินไปแล้วได้ออนเงินให้ดร. ส. แต่รายรองศาสตราจารย์ ภ. ผู้ผูกคัตไม่ได้โอนเงินให้ทันที กลับนำเงินที่เหลือไปฝากเขาบัญชีธนาคารส่วนตัว จนล่วงเลยถึง ๕๖ วัน จึงโอนเงินให้รองศาสตราจารย์ ภ. เมื่อถูกทวงถาม ต่อมา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและอธิการบดีมหาวิทยาลัยมีคำสั่งลงโทษทางวินัยโดยไล่ออกจากราชการกรณีผู้ผูกคัตปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัย ว่าผู้ผูกคัตเป็นผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการงานกองทุนมหาวิทยาลัยโดยเป็นผู้เบิกเงินจากบัญชีเงินฝากกองทุนเพื่อนำส่งนักวิจัย จึงถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ผูกคัตโดยตรง การที่ผู้ผูกคัตเบิกเงินจากกองทุนไปแล้ว และจ่ายเงินให้ดร. ส. โดยวิธีนำเข้าบัญชีเงินฝากของ ดร. ส. แต่ไม่จ่ายให้รองศาสตราจารย์ ภ. กลับนำเข้าบัญชีเงินฝากส่วนตัวในวันเดียวกัน โดยระเบียบของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยกองทุนมอ. เพื่อวิจัยและพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๓๒ และระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่เก็บรักษาเงินเข้าบัญชีส่วนตัวได้จึงถือว่าการนำเงินราชการฝากเข้าบัญชีส่วนตัวเป็นการดำเนินการนอกเหนือจากที่ระเบียบกฎหมายกำหนด การที่ผู้ผูกคัตไม่ได้ใช้ความพยายามติดตามหรือสอบถามเลขที่บัญชีของรองศาสตราจารย์ ภ. เพื่อจะรีบนำเงินเข้าบัญชีซึ่งผู้ผูกคัตควรจะต้องติดต่อประสานงานขอข้อมูลโดยเฉพาะเลขที่บัญชีของผู้ขออนุมัติเงินก่อนจะดำเนินการเบิกเงินยืมเพื่อจัดส่งให้นักวิจัยแต่ละราย และหากยังไม่ทราบเลขที่บัญชีของรองศาสตราจารย์ ภ. จะต้องเก็บรักษาเงินที่ไม่อาจจ่ายได้โดยวิธีนำเงินฝากเข้าบัญชีกองทุนไว้ก่อน เพื่อรอสอบถามเลขที่บัญชีเงินฝากให้ทราบแน่ชัดหรืออาจใช้วิธีซื้อตั๋วแลกเงินหรือแคชเชียร์เช็คของธนาคารส่งจ่ายในนามรองศาสตราจารย์ ภ. แล้วจัดส่งไปยังสถานที่ทำงานหรือโทรศัพท์สอบถามเลขที่บัญชีจากรองศาสตราจารย์ ภ. ตามหมายเลขโทรศัพท์ที่ระบุไว้ในคำขออนุมัติยืมเงินได้ การที่ผู้ผูกคัตมิได้ดำเนินการโดยวิธีการใด ๆ แต่กลับนำเงินเข้าบัญชีส่วนตัวและนำไปใช้ประโยชน์นานถึง ๕๖ วัน จนกระทั่งถูกทวงถามจึงได้นำเงินเข้าบัญชีให้แก่รองศาสตราจารย์ ภ. ในวันเดียวกันที่ถูกทวงถามยอมแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่แท้จริงของผู้ผูกคัตทั้งงานเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีของกองทุนเป็นงานส่วนพิเศษ ที่มีได้มีปริมาณงานที่มากจนเกินภาระที่ผู้ผูกคัตจะปฏิบัติให้แล้วเสร็จเรียบร้อยได้ อีกทั้งผู้ผูกคัตจบการศึกษาเกี่ยวกับการเงินการบัญชีและดำรงตำแหน่งนักวิชาการ การเงินและบัญชีระดับ ๖ มีหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านการเงินและบัญชีย่อมต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการเบิกจ่ายเงินในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี พฤติกรรมการนำเงินเข้าฝากในบัญชีส่วนตัวและนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวในช่วงเวลาดังกล่าวหลายครั้ง ทำให้ รองศาสตราจารย์ ภ. ไม่ได้รับเงินไปใช้ในโครงการวิจัยทำให้เกิดความเสียหายแก่รองศาสตราจารย์ ภ. และทางราชการจึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๓๔/๒๕๕๗)

คดีนี้เป็นอุทาหรณ์ที่ดีสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการการเงินและการบัญชีด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐทุกแห่งว่า ไม่ว่าหน้าที่ที่ปฏิบัติในราชการจะเป็นภารกิจประจำหรือเป็นงานที่

ได้รับมอบหมายพิเศษเป็นคราว ๆ ไปก็ตาม ก็ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการกำหนดอย่างเคร่งครัด การเก็บรักษาเงินราชการไว้ในบัญชีเงินฝากส่วนตัว โดยไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ให้กระทำได้ ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบ ทั้งไม่อาจกล่าวอ้างได้ว่าไม่สามารถดำเนินการเบิกจ่ายได้ตามที่ได้รับอนุมัติ เนื่องจากยังมีแนวทางการดำเนินการอื่นๆ เช่น การนำเงินฝากกลับคืนไว้ในบัญชีราชการหรืออาจซื้อตั๋วแลกเงินหรือแคชเชียร์เช็คธนาคาร ฯลฯ การนำเงินเข้าบัญชีส่วนตัว จึงถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

๔. ครูเก็บค่าอาหารกลางวันไว้ใช้ส่วนตัวต้องออกจากราชการ

ข้อเท็จจริงคือ ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยว่าใช้อำนาจเบิกถอนเงินงบประมาณโครงการอาหารกลางวันและโครงการอาหารเสริม (นม) ของโรงเรียนมาเก็บรักษาไว้กับตนเองเป็นจำนวนมากหลายครั้ง โดยไม่ถูกต้องตามระเบียบ จนมียอดเงินสะสมอยู่ที่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๗๙,๐๔๒ บาท แต่กลับไม่มีเงินดังกล่าวให้ทางราชการตรวจสอบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ยอมรับความผิดตามข้อกล่าวหาและได้ชดใช้เงินคืนเต็มจำนวนในเวลาต่อมา อ.ก.ค. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีมติเห็นว่าเป็นการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสองและวรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๕ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (ขณะเกิดเหตุ) และให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าการที่ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือรับสภาพหนี้ไว้เป็นหลักฐานอย่างชัดเจน โดยยอมรับว่าเป็นผู้เก็บรักษาเงินของโครงการไว้กับตัว เป็นจำนวนเงิน ๗๙,๐๔๒ บาท จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสองและวรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๕ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีระดับการลงโทษให้ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ คำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่อ. ๘๑๔/๒๕๕๘)

คดีนี้ถือเป็นอุทธรณ์ที่ดีที่สุดสำหรับข้าราชการทุกระดับที่จะต้องรักษาระเบียบวินัยทางราชการอย่างเคร่งครัด การอาศัยโอกาสในตำแหน่งหน้าที่ของตนทำการเบิกถอนเงินของทางราชการมาเก็บไว้เพื่อแสวงหาประโยชน์แก่ตนเองผู้อื่นโดยมิชอบ ย่อมเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของราชการที่ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีโทษสองสถาน คือ ปลดออกกับไล่ออกจากราชการและแม้เป็นการกระทำผิดมูลกรณีเดียวกันที่ต่อเนื่องกันมาแต่หากเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นต่างกรรมต่างวาระกันแล้วผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัยย่อมใช้ดุลพินิจลงโทษได้อีกตามความเหมาะสมกับความผิดโดยไม่ถือว่าเป็นการสั่งลงโทษซ้ำ

๕. นำรราชการไปใช้ขนของราชการมาใช้ส่วนตัว

จำเลยดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี และเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายสั่งอนุญาตและอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาลเมืองคูคต เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ จำเลยโทรศัพท์บอกนายอนุสรณ์ หัวหน้าฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยเทศบาลเมืองคูคต ให้ขนกระสอบบรรจุทรายของเทศบาลเมืองคูคตที่ซื้อมาเพื่อป้องกันน้ำท่วมในเขตเทศบาล

เมื่อคุณตไปที่บ้านของจำเลยเพื่อใช้ป้องกันน้ำท่วมบ้านของจำเลยจำนวน ๔๐ กระสอบนายอนุสรณ์ได้สั่งให้นายณรงค์ พนักงานจ้างเหมาตามภารกิจ จัดรถและคนเพื่อขนกระสอบทรายจำนวน ๔๐ กระสอบ คิดเป็นเงิน ๖๘๐ บาท ชี้นำรถกระบะหมายเลขทะเบียน บง ๓๔๗๔ ปทุมธานี ของเทศบาลเมืองคูตไปที่บ้านของจำเลย และมีนายนภดล ขับรถกระบะหมายเลขทะเบียน บ ๓๖๗๗ ปทุมธานี ของเทศบาลเมืองคูตอีกคันหนึ่ง นำพนักงานเทศบาลอีก ๓ คนไปด้วย เมื่อถึงบ้านจำเลย จำเลยและภริยาได้สั่งให้พนักงานเทศบาลเมืองคูตช่วยกันขนกระสอบทรายไปวางเป็นแนวป้องกันน้ำท่วมที่ประตูบ้านแล้วเดินทางกลับมาสำนักงานเทศบาลเมืองคูต และในวันดังกล่าวมีการเติมน้ำมันรถกระบะหมายเลขทะเบียน บง ๓๔๗๔ ปทุมธานี คันที่ใช้ขนกระสอบทรายจำนวน ๔๐ ลิตร เป็นเงิน ๑,๑๐๑.๖๐ บาท ต่อมาจำเลยในฐานะนายกเทศมนตรีเมืองคูตได้อนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าน้ำมันรถดังกล่าวจากเงินงบประมาณเทศบาลเมืองคูตและหลังจากเกิดเหตุไปแล้ว ๕ เดือน จำเลยจึงได้นำทรายพิพาทไปคืน

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยเป็นนายกเทศมนตรีเมืองคูต มีอำนาจกำหนดนโยบาย สั่งอนุญาตและอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาลและมีอำนาจสั่งการให้ซื้อหรือจ้างทุกวิธีที่ใช้จ่ายจากเงินรายได้ไม่จำกัดวงเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ส่วนการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างทรายเพื่อป้องกันน้ำท่วม เป็นหน้าที่ของงานพัสดุและทรัพย์สิน ทรายพิพาทที่ซื้อมาได้อยู่ในความดูแลของฝ่ายโยธา และการจัดการดูแลรถยนต์ของเทศบาล เป็นหน้าที่ของงานป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยของเทศบาล จำเลยมีส่วนเพียงเป็นผู้อนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล ไม่ได้มีหน้าที่โดยตรงในการซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ แต่การที่จำเลยซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาศัยอำนาจในตำแหน่งนายกเทศมนตรีสั่งการให้ใช้รถของราชการขนทรายพิพาทไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบ เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาลเมืองคูตเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗

ส่วนที่ ๓

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙

๔. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๕๙

๕. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

มาตรา ๘๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

๖. พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

๗. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๘. มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

๙. นโยบายนายกรัฐมนตรี ข้อ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐. ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ส่วนที่ ๔

การเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริต

การเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริตให้กับหน่วยงานต้นสังกัด โดยให้ผู้ร่วมกิจกรรม นำความรู้ที่ได้รับ พร้อมด้วยเอกสารแนวทางการจัดการองค์ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริต ไปดำเนินการ เผยแพร่ให้กับข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานราชการ ในหน่วยงานของตน ได้มีความรู้ความเข้าใจและ ตระหนักถึงเรื่องการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามรูปแบบที่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อเป็นการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและการสร้างความรู้ในการป้องกันการทุจริตให้กับบุคลากรของหน่วยงาน ในกรณีนี้ จึงเห็นควรให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนา องค์การในด้านการป้องกันการทุจริตของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทั้งนี้ การดำเนินการ เผยแพร่เอกสารหรือองค์ความรู้ด้านการป้องกันการทุจริต จะมีผลต่อการประเมินความรู้ของหน่วยงาน ในด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและด้านการป้องกันการทุจริตในอนาคต